

Mozaikok

Századvetélkedő 1972 elején

Az első 8 hónapos kiképzési időszakom végén, század szintű szakmai vetélkedő volt a kiképzési terv részeként.

A vetélkedőt a századparancsnok, Kabai fhdgy. vezette, a tét pedig itt is jutalomszabadság volt.

A kérdések igen szerte ágazóak voltak, pl: térképismeret, vegyi-, sugárfelderítő eszközök működése, fegyverismeret, szabályzatismeret stb.

Első helyezett Szabó Józsi tizedes, a második - sok öreg katonát megelőzve - én, Vincze György honvéd lettem.

Városi vetélkedő

1972. március 16-án a Babits Mihály Művelődési Házban a városi KISZ Bizottság a Forradalmi Ifjúsági Napok tiszteletére külpolitikai vetélkedőt szervezett.

A vetélkedőre meghívást kapott a századunk KISZ szervezete is.

Kapva-kaptunk az alkalmon és 7-en lehetőséget is, hogy részt vegyünk rajta. Az gondoltuk „jó-jó részt veszünk és egy jót mulatunk utána”!

Így került sor erre az izgalmas és érdekes versengésre, amelyben a szekszárdi fiatalok 30 fős csoportja mellett századunk hét főből álló csapata is részt vett.

Mi az, hogy résztvett! Nagyon sikeres lett - mondhatom - tarolt a számos izgalmas kérdést felvető versenyen.

Bár a vetélkedőt egy - érezhetően előre felkészített - szekszárdi fiatal szerencsés módon nyerte meg, utána a 8. helyig csak mi jöttünk.

A Pueblo kémhajóról valami nem jutott eszembe, így lettem ezüstérmes, a bronzérmét Szolomayer Gábor honvéd szerezte meg, őt pedig – mint már említettem - követte további 5 felderítő katonatársam.

Emlékezetes és tanulságos volt számomra ez a vetélkedő, annál is inkább mert a laktanyába beérkezve Borsos Jóska¹ enyhén lecseszett, hogy miért nem tudtam azt az ominózus választ.

Ennyi volt a jutalom.

Járőrverseny

1972 májusában laktanya szintű járőrverseny szerveztek. Többféle feladatot kellett elvégezni, a lőtér rohampálya környékén.

A tét pedig 2 nap szabadság. A kb 10 km-es versenyen volt célbalövés kispuskával, gyakorló gránát dobás, futás gázálcban stb., de komoly hatással volt állóképességünkre a felszerelésünk is.

Bizony előfordult, hogy egy időre valamelyik társunk felszerelését is a csapattagoknak kellett vinni.

A Dobrovzski Miklós, Sass László, Rácz József, Vincze György összetételű csapatunk a kondíciójának és az időjövőírásoknak köszönhetően kb negyven perc előnnyel végzett az 1. helyen.

Nekem a bokám visszafelé a vasútnál aláfordult ugyan, de az már bőven belefért.

Az első két helyet a felderítő század csapatai szerezték meg (mert csak két csapatot indított).

Rezi, hegyi kiképzés

1972 novemberében, a hegyi kiképzés második hetében, Szabó őrnagy² szemlézett³³!

Elmondta a feltételezett feladatot, majd az őrmesterünket⁴ utasította, hogy adja ki a harcparancsot.

Mi a teherautó platón voltunk, esett az eső.

A Sankó (így hívtuk) zavarban volt és belekeveredett, emiatt súgtam, hogy mit mondjon.

Szabó őrgy.: *„Maga ne súgjon, hanem szálljon le!”*

Mig lent voltam azt mondta, *„rakétával lövik a terepet!”* Mire a Sankó: *„nem számít folytatjuk!”*

Akkor Szabó őrnagy visszaparancsolt, és megkérdezte tőlem: *„Na őrvezető maga mit csinálna?”*

„Jelentem fedezékbe vonulnánk és ott folytatnánk!” válaszoltam.

Mire az őrnagy: **„a Sankónak az a szerencséje, hogy jól megtanította a katonákat, úgy veszem, rendben volt!”**

Vegyespáros

1973 tavaszán már, mint század KISZ titkár szerveztem egy vetélkedőt az egyik szekszárdi középiskola KISZ szervezetével.

A vetélkedőre a laktanyába vártuk az iskola 10 fős végzős lányokból álló csapatát.

Már a beérkezésük is emlékezetes lett számomra. Ahogyan sorban érkeztek a lányok a laktanya kapuhoz – mivel én voltam a szervező és az én nevemet tudták -, mindenki engem keresett.

Pillanatok alatt el is terjedt a laktanyában, hogy „mennyi nője van ennek a Vinczének!”

A lányok beérkezés után bemutattuk nekik az elhelyezési körletünket és amit lehetett.

Valamiért különös sikere volt az ágyazási bemutatónak, ezt követően kezdetét vette az általános műveltségi vetélkedő, amelyen 10 – diáklány/katonafiú – vegyespáros versenyzett.

Ha jól emlékszem, a jó hangulatú vetélkedőt Sass Laci és diáklány partnere nyerte.

Fegyverbarátság alulnézetben

Ezek az emlékképek ugyancsak KSZ titkár koromból származnak.

Azt hiszem évenként jöttek a környező helyőrségekben lévő szovjet alakulatok a laktanyánkba.

Ilyenkor a szokásos menetrend: egy kis ünnepség, egy koccintás a tiszteknek, és sportversenyek a sorállományaknak.

A 4x400 méteres váltófutásban jobbak voltak, de a foci és a kézilabda mérkőzéseket mi nyertük.

1973-ban nem emlékszem ki volt a meghívó, az előzőnél a Durgonics, Dobrovski páros⁵ volt Baján meghívni a szovjeteket.

Mindenesetre a látogatást megelőző esti megbeszélésen Borsos főhadnaggyal a 8-as irodában megkóstoltuk a vendégek fogadására szánt itókát, ami bizony el is fogyott.

Reggel aztán újat kellett venni saját pénzen (a Jóska fizette a felesemmel együtt) a Lepkében.

A beszédek után, mikor lehetett inni, a vendégek majdnem a poharat is lenyelték.

Én a meccs után meg akartam hívni a büfébe egy Anatolij nevű srácot egy sörre, de azt mondta bunkert kap érte, így csak mi, magyar katonák söröztünk egyet.

Ankét

Székesfehérváron a különböző alakulatok KISZ titkárait ankétra hívták össze, amelyen a témája a kulturális- és szabadidős tevékenység volt.

Én voltam az egyetlen sorkatona! Felszólaltam és elmondtam, hogy nálunk az „ifjúsági nap” és még valamik a kiképzési terv részei.

Ez olyan érdeklődést váltott ki, hogy azonnal riportot csináltak velem az „Igaz szó” -ban.

Alakulatunk jó hírnevét keltettem, de (szerk.: „otthon”) nem nagyon érdekelt senkit, vagy csak túl sok volt belőlem.

szerk. megjegyzés: ¹ Borsos József fhdgy., szdpk.pol.h.; ² Szabó Ferenc őrnagy HDS. vv.o.kik.ti.; ³ HDS VVF-i szakellenőrzés keretében; ⁴ Sóstói Sándor őrmester, szakaszparancsnok; ⁵ Durgonics János fhdgy. zászlóalj KISZ titkár, Dobrovski Miklós szkv. ö.vsf.szd KISZ titkár;